

رآمدی بر شیوه‌های نوازندگی کمانچه در موسیقی لرستان
(علی‌رضا حسین‌خانی و پیرولی کریمی)

فرید رحمتی

کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، ایران.

Email: rahmatifarid@yahoo.com

1

چکیده

موسیقی زبانی جهانی دارد که از یک سو مبین پیوند جسم و روح انسان با محیط اطراف وی و از سوی دیگر نمایانگر هماهنگی و هارمونی بین اجزای مختلف طبیعت است. این هماهنگی موسیقی با اجزای طبیعت، موجب شده که هر ملتی، هر قومی بر اساس شرایط خاص اقلیمی و محیطی خود، ساز، نغمه‌های موسیقی و شیوه‌های بیانی مبتنی بر مختصات طبیعی، اقلیمی و فرهنگی خود برای اجرای موسیقی برگزینند. یکی از این شیوه‌های بیانی در موسیقی ملت‌ها و اقوام، تکنیک‌هایی است که نوازندگان برای اجرای قطعات، ملودی‌ها و مقام‌های موسیقی استفاده می‌کنند که این تکنیک‌ها در فراخ‌نای تاریخ و در گذر زمان در ساختار موسیقی اقوام در آمیخته و جزئی جدایی‌ناپذیر از موسیقی شده است. در این مقاله تلاش بر این است که با احصاء و برشماری تکنیک‌های جرایبی نوازندگان کمانچه به‌ویژه کمانچه نوازان لرستان و خرم‌آباد و به طور خاص استاد فقید علی‌رضا حسین‌خانی، به بررسی این تکنیک‌ها پردازیم.

واژه‌های کلیدی: کمانچه، تکنیک، شیوه‌های نوازندگی، موسیقی لرستان

مقدمه

بحث در مورد شیوه های نوازندگی کمانچه در لرستان بسیار مهم و با اهمیت است. چرا که نوع نوازندگی کمانچه و شیوه های مورد استفاده در نوازندگی به نوعی آینه تمام‌نمایی از آداب و رسوم و فرهنگ های موجود در لرستان می باشد. نوازندگی کمانچه و به طور کلی موسیقی، به عنوان یکی از شاخص ترین مقوله های فرهنگی لرستان، به طور مستقیم تحت تأثیر آداب، رسوم و فرهنگ جامعه پیرامون خود قرار دارد زیرا نوع زندگی بشر و نوع کار و فعالیت هر جامعه، که لازمه ادامه حیات و زندگی است، تأثیر مستقیم بر ایجاد و خلق آثار هنری آن جامعه دارد. از میان دیگر عوامل متعدد و تأثیرگذار فرهنگی بر موسیقی، زبان گفتاری جامعه نیز نقش مهمی در شکل گیری بیام خاص موسیقایی، اعم از سازی و آوازی دارد و می تواند یکی از مهم ترین عوامل تأثیرگذار بر موسیقی مناطق، از جمله موسیقی لرستان باشد. کمانچه و نوازندگی آن، که مانند گنجینه ای بر تارک موسیقی لرستان می درخشد، متأثر از مظاهر متعدد فرهنگی است. در موسیقی لرستان اعم از سازی و آوازی، به تناسب زبان های گفتاری و لهجه های مختلف، بیان موسیقایی و لهجه های متفاوت در نواختن سازهای مختلف از جمله کمانچه وجود دارد که برای اثبات این مدعا می توان اشاره ای داشت به اختلاف واضحی که در نوع بیان موسیقایی در نوازندگی کمانچه نوازان یا خوانندگان شمال، مرکز و جنوب لرستان در اجرای یک مقام واحد مثل "بزران" یا "سیت بیارم" وجود دارد.

به عنوان مثال سیت بیارم اجرا شده به وسیله نورمحمد پاپی که از هنرمندان جنوب لرستان است از حیث فراوانی تحریرها و زینت ها، آکسان ها و حتی ریتم، با اجرای سیت بیارم توسط نوازندگان خرم آباد و مناطق شمالی لرستان متفاوت است. یعنی در موسیقی جنوب لرستان تحریرها و زینت های خاص منطقه، بسیار بیشتر از دیگر مناطق استفاده می شود که منطبق بر آکسان های گفتاری مردمان این منطقه از لرستان است. حتی بر اساس تحقیقات استاد شکارچی، صداها، اعلام و هشدار که برای آگاهی افراد از یک اتفاق خاص به کار می رفته نیز در موسیقی ایلات و عشایر نمود پیدا می کند. از نگاهی دیگر نوع نوازندگی کمانچه در لرستان هم توانایی، قدرت و جسارت و بیان قدرتمند نوازندگان لر را نشان می دهد که برگرفته از همان روحیه سلحشوری و حماسی قوم لر است و هم مبین اوج لطافت و زیبایی در بیان جملات موسیقی است. شاید یکی از بهترین مواردی که بتوان در آن اجتماع چند عنصر به ظاهر متفاوت در مفهوم، همچون قدرت و لطافت را در کنار هم یافت، همین شیوه های نوازندگی کمانچه در میان مردمان لر است که خود متأثر از عوامل متعدد فرهنگی است. زیرا که در آن واحد هم می توان حماسه و شجاعت و جسارت لر را در آن یافت و هم لطافت و زیبایی خاصی که مختص جملات زیبای موسیقی در لرستان است. جملات موسیقی لری که در بین مردمان لر با کمانچه بروز و ظهور پیدا می کند علاوه بر معرفی نوع لهجه و زبان گفتاری نوازنده ساز، مظهر تبلور عشق و ایثار و حماسه در موسیقی لرستان و از طرفی نشان دهنده جسارت و توانایی نوازندگان لر در نواختن کمانچه است. جملاتی که نوازندگان توانا و چیره دست لر با کمانچه می نوازند، به اندازه ای تأثیرگذار و قدرتمند می باشند که به نوعی کم تر موسیقی را یارای رقابت و مقایسه با آن می توان یافت. البته این تأثیرگذاری جملات و ملودی های موسیقی لری علاوه بر نقش غیر قابل انکار زبان گفتاری هم مدیون فواصلی است که موسیقی لری در آن قوام یافته و هم مدیون توانایی و خلاقیت های فردی که نوازندگان چیره دست کمانچه در طول تاریخ موسیقی لرستان از خود به یادگار گذاشته اند. در حقیقت فواصل موسیقی لری همچون زبان گفتاری، از همان اوان کودکی مانند گنجینه ای گران بها در ذهن و گوش تک تک مردمان لر نقش بسته و تثبیت می شوند به حدی که بیشتر مردمان این دیار که دستی هم در موسیقی ندارند می توانند فواصل موسیقی لری را به صورت حسی و شنوایی از دیگر موسیقی ها تمیز و تشخیص می دهند. فواصل موسیقی لرستان تقریباً منطبق بر گام بزرگ یا ماژور است و شاید یکی دیگر از دلایل نفوذ و تأثیرگذاری این موسیقی نتیجه همین انطباق تقریبی فواصل با گام بزرگ است

روش تحقیق

در این مقاله بررسی تکنیک های اجرایی نوازندگی کمانچه لرستان بویژه در نوازندگی علیرضا حسین خانی و پیرولی کریمی، به دو روش زیر صورت گرفته است:

الف: مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی کتب و مقالاتی که مبین تکنیک های نوازندگی کمانچه در کشور های مختلف، ایران و لرستان است.

ب: بررسی منابع صوتی و شنیدن نغمات، تصانیف و مقام‌های سازی و آوازی موسیقی لرستان و استخراج تکنیک های نوازندگی کمانچه از این مقام ها.

ج: مطالعه ساختار و سونوریت (صدادهی) سازهای رایج در موسیقی کنونی لرستان برای درک و دستیابی به کلیاتی از تکنیک های اجرایی کمانچه.

د: مطالعات میدانی و بررسی موسیقی نقاط مختلف لرستان و مطالعه شیوه های مختلف نوازندگی.

ه: بررسی تاثیر اقلیم و جغرافیای طبیعی در شکل گیری نوع نوازندگی و شیوه های آن.

عناصر اقلیمی موثر بر شکل گیری موسیقی لرستان

الف: آنتروپومورفیسم (طبیعت گرایی و محیط جغرافیایی)

انسان ها همانگونه که با یکدیگر و هم نوعان خود رابطه احساسی برقرار می کنند، شبیه به همین رابطه را می توانند با عوامل بی جان طبیعی و جغرافیایی برقرار نمایند. به این ترتیب، رابطه انسان با طبیعت و جغرافیا یک رابطه انسان گونه می شود که به آن آنتروپومورفیسم می گویند (مارشال، ۱۹۹۸: ۲۲). برقراری رابطه انسان گونه با مظاهر طبیعی و جغرافیایی، می تواند ریشه در تمایلات زیبایی شناختی و عشق و علاقه انسان به این مظاهر و جلوه ها داشته باشد. اما دو عاملی که این تمایلات زیبایی شناختی را و شور و اشتیاق را برانگیخته می کند نباید فراموش کرد: « نخست انس و الفتی است که انسان ها در طول زندگی از طریق تجربه زیست جمعی به این مظاهر پیدا می کنند، دیگر نقش و اهمیتی است که این عوامل در زندگی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی آدمیان دارند» (لک، ۱۳۹۳: ۱۷۲). همانطور که می دانیم رودخانه ها در شکل گیری تمدن ها، شهرها و آبادی ها نقش حیاتی دارند، به همین دلیل نیز هزاران سرود، ترانه، اسطوره و باور در پیرامون آن ها شکل گرفته است. علاوه بر نقش اقتصادی و زیستی که عوامل جغرافیایی در زندگی انسان ها دارند، نباید از نقش هویتی آن ها نیز غافل ماند. این عوامل به ویژه کوه ها، رودخانه ها، جنگل ها و... نوعی هویت مکانی را برای افراد و مردمان یک قلمرو یا سرزمین به ارمغان می آورد.

بخش قابل توجهی از جغرافیای طبیعی لرستان را رشته کوه زاگرس در بر گرفته و باعث ایجاد طبیعتی بکر و زیبا در این منطقه شده که دریاچه، آبشارها، رودخانه‌های پر آب، دشت‌های سرسبز و کوه‌های سر به فلک کشیده را شامل می‌شود. این طبیعت با ویژگی‌های خاص خود از پرجاذبه‌ترین مناطق برای زندگی ایلات و عشایر محسوب می‌شود زیرا در آن مراتع فراوان برای تغذیه دام وجود دارد.

به‌علاوه نواحی کوهستانی، دشت‌های وسیع و پرآب لرستان بستر مناسبی برای شکل‌گیری و رونق زندگی روستایی فراهم است. این طبیعت بکر و فضای جغرافیایی مناسب تأثیر خود را بر فرهنگ قوم لر نیز بر جای گذاشته است به گونه‌ای که در آثاری مانند شعرها، تمثیل‌ها و متل‌های قوم لر طبیعت‌گرایی به شکلی پر رنگ مشاهده می‌شود. بخش قابل توجهی از سروده‌های شاعران لر توصیف زیبایی‌های طبیعت لرستان است که در آن اسامی کوه‌ها، دشت‌ها، رودخانه‌ها و دیگر عناصر

طبیعی لرستان جلوه‌گری خاصی می‌کنند. این جریان بر ادبیات شفاهی قوم لر نیز تأثیر فراوانی نهاده است. در بیان برخی از حماسه‌های قوم لر که تحریک احساسات قومی آنان را در پی دارد از عناصر طبیعی استفاده فراوانی شده است.

ب: شیوه زندگی

شیوه زندگی قوم لر و شرایط اقلیمی و محیطی که زندگی این قوم در آن جریان می‌یابد، فرهنگ لرها را تحت تأثیر خود قرار داده است. بدیهی است که شیوه زندگی مردمان هر منطقه، انعکاس و پژواک وضعیت اقلیمی و جغرافیایی بر زندگی مردم است. بسیاری از فعالیت‌های روزمره زندگی از قبیل کار، معاش، آیین‌ها، سنت‌ها و... در قالب شرایط اقلیمی حاکم بر منطقه انجام می‌گیرد و طبیعتاً ساکنان لرستان جهت سهولت و دستیابی آسان‌تر به نتایج مطلوب، نوعی مطابقت و انطباق فیزیکی و فرهنگی با زیست بوم خود حاصل کرده‌اند. این مطابقت و انطباق بر بسیاری از مؤلفه‌های زندگی انسانی ایشان تأثیر غیر قابل انکاری داشته است. شعر و موسیقی لری نیز از این سبک زندگی متأثر از جغرافیای طبیعی و محیطی، تأثیر فراوانی پذیرفته و در جای‌جای آن نغمات ترنم این نحوه زیست جاری است. بسیاری از مقام‌های موسیقی لرستان و جایگاه اجرای آن متأثر از شیوه زندگی مردم لرستان می‌باشد. به عنوان مثال موسیقی کار، عزا، عاشقانه و فصول، شدیداً از شیوه زندگی متأثر از اقلیم جغرافیایی تأثیر پذیرفته‌اند و اشعاری که در این مقام‌ها اجرا می‌شود، مبین ویژگی‌ها و عناصر فرهنگی زندگی قوم لر است.

ج: قومیت

لرستان سرزمینی است که در دامنه سلسله جبال زاگرس واقع گردیده است. بخش اعظمی از آن را رشته کوه‌های مرتفع و کم ارتفاع شامل می‌شود و ارتفاعات آن هم دارای نقاط جنگلی متعددی است که محل ییلاقات ایلات و عشایر است. قوم عبارت از یک گروه ملی، نژادی یا قبیله‌ای است که یک سنت فرهنگی مشترک دارند. واژه قوم در همه زبان‌های اروپایی وجود دارد. در زبان فارسی واژه‌های قوم و مردم به عنوان معادل این واژه به کار می‌روند. هر قوم با توجه به خصوصیات منطقه اقلیمی که در آن قرار گرفته، ویژگی‌های رفتاری و فرهنگی خاصی را از خود نشان می‌دهد که این ویژگی‌ها با توجه به پراکندگی که در میان کلیه افراد یک قوم دارند، به صورت یک خصیصه مشترک خودنمایی می‌کند. بروز این خصیصه در بسیاری از مؤلفه‌های زندگی اجتماعی یک قوم مشهود است. موسیقی به عنوان یکی از مهم‌ترین پدیده‌های فرهنگی که از زمان تولد مرگ ملازم و همراه مردمان لرستان به طور مستقیم تحت تأثیر این ویژگی‌های قومیتی قرار دارد. دامنه نفوذ قومیت به هنر قوم لر نیز کشیده شده است و در این میان موسیقی لرستان به دلیل ارتباط تنگاتنگ و کارکردی با زندگی مردم، تأثیر بیشتری را پذیرفته است چرا که موسیقی خود در تقویت احساسات قومی نقش به‌سزایی دارد. عناصر قومی که در دل اقلیم و جغرافیای طبیعی لرستان شکل گرفته‌اند (زبان، آداب، رسوم، ارزش‌ها، هنر و...) در شعر و موسیقی لری به‌گونه‌ای کاملاً مشهود حضور دارند.

د: کوچ

کوچ به علت مصائب و سختی‌هایی که به دنبال دارد، عشایر کوچ نشین را بر آن می‌داشت تا از موسیقی در برانگیختن شوق حرکت و سپس در طی مسیر و گردنه‌های صعب العبور کمک بگیرند. در مناطق مختلف لرستان نیز موسیقی کوچ ارتباطی عمیق با کوچ نشینان دارد. این موسیقی اگر چه رنگ و بوی آیینی دارد اما نباید از نقش کارکردی آن غافل ماند. زمانی که کوچ پاییزی یا حرکت به سوی گرمسیر آغاز می‌شد «مال ژیری» اجرا می‌شد. همانطور که از نامش پیداست، برگرفته از حرکت کوچ به سمت پایین دست یا گرمسیر است و یا زمانی که کوچ بهار شروع می‌شد و حرکت از گرمسیر به سردسیر آغاز می‌گردید، مقام «برزه کوی» نواخته می‌شد، که به معنی بالای کوه است. «برزه کوی» را چه به معنی به سمت بالای کوه در بهاران در نظر بگیریم و چه به معنی کوچ به سوی سردسیر، در هر صورت نقش و کارکرد موسیقی کوچ و حرکت را به نمایش می‌گذارد» (لک، ۱۳۹۳: ۸۳)

تأثیر اقلیم بر زبان و ادبیات گفتاری لرستان

استان لرستان در غرب ایران واقع شده است و از شمال با استان‌های همدان و کرمانشاه، از غرب با استان ایلام، از شرق با استان‌های مرکزی، اصفهان، چهارمحال و بختیاری و از جنوب با استان خوزستان همسایه می‌باشد که هر یک از استان‌های همسایه دارای زبان، فرهنگ و آداب و سنت‌های مخصوص به خود است. در شمال و غرب لرستان که غالباً مردمان لک‌زبان ساکن هستند زبان و ادبیات گفتار، با تأثیرپذیری از استان‌های کردنشین کرمانشاه و ایلام به صورت زبان لکی درآمده به طوری که بسیاری از واژگان و آکسان‌های گفتاری که بیش از هر چیز بر موسیقی تأثیرگذار است، با مناطق کردنشین به صورت مشترک ادا می‌شوند. لذا با توجه به اینکه کلیه آکسان‌های گفتاری، مشخصات و مختصات زبان گفتاری هر منطقه به طور کامل در موسیقی آنان انتقال می‌یابد، آرایش‌ها، تحریرها، فواصل موسیقایی و سایر مؤلفه‌های موسیقی منطقه شمال لرستان تحت تأثیر زبان و ادبیات گفتاری مناطق کردنشین است. در این مناطق برخی از حروف الفبای فارسی هم حضور پررنگ‌تر و هم به صورتی غلیظ‌تر از سایر نقاط ایران ادا می‌شوند.

به عنوان مثال حرف (ژ) یکی از همین حروف است که حضور آن در مکالمه‌های روزمره مناطق لک‌نشین لرستان به سهولت قابل درک است. همچنین حرف (چ) نیز یکی دیگر از این دست حروف است که حضوری پررنگ نسبت به سایر حروف دارد که همین تأثیرات نیز در اشعار شاعران و ترانه‌سرایان موسیقی این منطقه از لرستان نیز مشاهده می‌شود. به علاوه **مضامین** مورد استفاده در اشعار شاعران منطقه شمال و غرب لرستان با مضامین موسیقی استان‌های کردنشین مشابهت دارد. با توجه به وجود طبیعت بکر، رودخانه‌های پر آب، کوهستان و تپه ماهورها، مزارع سرسبز و ... مضامین مورد استفاده در اشعار و ترانه‌های و مقام‌های موسیقی این منطقه شامل عشق، ایثار و از خودگذشتگی، نوع دوستی، طبیعت و ... می‌باشند. لذا موسیقی رایج در شمال و غرب لرستان با توجه به تأثیر زبان و ادبیات گفتاری این اقلیم و هم با توجه به شرایط طبیعی و زیست‌بوم منطقه، مشخصات و مشخصات خاص خود را دارا می‌باشد. **مشخصاتی همچون** ملایمت در تحریرها، استفاده فراوان از فواصل چهارم درست، آرایش‌های مختصر در مقام‌های موسیقی، استفاده از اصوات به صورت تک صدایی و بدون آکورد، عدم استفاده از نت‌های با فرکانس بالا و حضور پررنگ‌تر نت‌های ملایم، اصوات کشیده، عدم استفاده از مدولاسیون قابل ذکر می‌باشند. سازهای مورد استفاده در شمال و غرب لرستان **تنبور، دوزله، سرنا و دهل** می‌باشند.

در مرکز و جنوب لرستان بیشتر لُرزبانان ساکن هستند و اقلیم منطقه شرایط متفاوتی با شمال لرستان دارد. موسیقی خرم‌آباد و مناطق جنوبی‌تر، شخصیت ساختاری متفاوتی را از خود نشان می‌دهد. در زبان لری خرم‌آبادی در این مناطق کوهستان، جنگل‌های انبوه بلوط، آب و هوای گرم و خشک، آفتاب درخشان و ... دیده می‌شوند. هم مقام‌های موسیقی و هم مضامین مورد استفاده در این مقام‌ها نسبت به مناطق شمالی متفاوت هستند. **اقلیم سخت منطقه** باعث شده که مردمان این منطقه بسیار سخت‌کوش، دلیر، جسور و بی‌باک، ساده و بی‌آلایش و باشند. بسیاری از این خصوصیات فرهنگی متأثر از اقلیم و جغرافیای طبیعی در مقام‌های موسیقی این مناطق نیز انعکاس مشهودی دارد. همین روحیه سخت‌کوشی و دلاوری و حماسی باعث شده که مقام‌های موسیقی این منطقه غالباً در **دستگاه ماهور** که فواصلی کاملاً منطبق با روحیات مردمان این دیار دارد اجرا شوند. سازهای مورد استفاده در مرکز و جنوب لرستان **کمانچه، تنبک، سرنا و دهل** می‌باشند.

مضامین مورد استفاده در موسیقی مرکز و جنوب لرستان شامل: شجاعت، دلیری، جنگاوری و سلحشوری و ... می‌باشند. لذا موسیقی رایج در مرکز و جنوب لرستان هم متأثر از اقلیم جغرافیایی خاص خود و هم متأثر از زبان و ادبیات خاص منطقه که از اقلیم‌های همجوار تأثیر پذیرفته، شخصیت خاص خود را دارا می‌باشد. **مشخصاتی همچون** استفاده از فواصل سوم و

چهارم، آرایش‌ها و تزئینات فراوان، تحریرهای حنجره‌ای و حلقی، ریتم نسبتاً بالای اجرای قطعات و مقام‌های سازی، استفاده نسبی از مدولاسیون، اجرای مقام‌ها در گام **ماهور**، قابل ذکر می‌باشند.

در **شرق لرستان** بیشتر لره‌های بختیاری سکونت دارند. در این نقطه از لرستان **وضعیت اقلیمی** کاملاً متفاوت با شمال، غرب، مرکز و جنوب لرستان است. کوهستان‌های بسیار رفیع همچون اشترانکوه، طبیعت بسیار سرد، مراتع و علفزارهای بسیار زیبا و وجود یخچال‌های برفی شرایط متفاوتی را در اقلیم منطقه ایجاد نموده است. از طرفی با توجه به تغییر ساختاری زبان و ادبیات گفتاری که از همجواری منطقه شرق لرستان با استان چهارمحال و بختیاری حاصل شده، **موسیقی شرق لرستان** هم از نظر ساختار و گام‌های موسیقی و هم از نظر مضامین و سازهای مورد استفاده دست‌خوش تغییرات مشهودی شده است. مضامین مورد استفاده در این منطقه شامل برف، سرمای زمستان، طوایف و مردان به نام بختیاری، عروسی‌ها و مراسم عزاداری می‌باشند. ادبیات گفتاری این منطقه از لرستان تحت تأثیر استان چهارمحال و بختیاری قرار گرفته که با سایر مناطق استان متفاوت است. در نتیجه اشعار، وزن اشعار و همچنین موضوعات مطرح شده در قالب شعر مربوط به این منطقه جغرافیایی لرستان است. با توجه به تغییر وزن اشعار که خود محصول تغییر آکسان‌های گفتاری رایج در منطقه تحت تأثیر استان‌های همجوار است، وزن و ریتم مورد استفاده در موسیقی شرق و بختیاری‌نشین لرستان رنگ و بوی دیگری دارد. اغلب مقام‌های موسیقی شرق لرستان در وزن‌های سنگین و با تحرک کم‌تری نسبت به سایر نقاط استان اجرا می‌گردند. با توجه به روایات مردمان بختیاری لرستان که معمولاً دارای خصوصیات همچون صبوری، آرامش در نوع بیان و ادبیات گفتاری هستند؛ رقص‌های رایج بیشتر به صورت دستمال‌بازی و تحرک نسبتاً کم‌تری نسبت به مرکز لرستان می‌باشند. سازهای مورد استفاده این مناطق بیشتر **نی، تار، سرنا و دهل** می‌باشند.

فواصل در موسیقی لرستان

در موسیقی لرستان، چهار نوع فاصله یعنی چهارم و پنجم، دوم و سوم نقش اساسی را ایفا می‌کنند. چهارم و پنجم، که هر دو درست هستند، فاصله دوم که به صورت‌های متفاوتی از قبیل دوم بزرگ، مثل Re تا Mi به کار (و دوم نیم بزرگ، مثل Re) تا Mi کرن، Mi کرن به اضافه و Mi کرن به کار می‌رود و و به‌ویژه فاصله سوم که به شکل سوم بزرگ، مثل Re تا Fa دیز، سوم کوچک، مثل Re تا Mi به کار (و سوم نیم بزرگ، مثل Re تا Fa سری، Fa سری به اضافه) کاربرد دارد. البته به نقل از استاد علی‌اکبر شکارچی، هر چه از زندگی روستایی به زندگی شهری نزدیک‌تر می‌شویم، این فاصله سوم، به تأثیر از نوازندگان شهری، به سوم بزرگ نزدیک‌تر می‌شود. بحث در مورد اینکه چرا و به چه علت مردمان این دیار تقریباً فواصل گام بزرگ را برای بیان ملودی‌های زیبای خود برگزیده‌اند، خود جای تحقیق و پژوهش دارد. شاید اولین چیزی که در این زمینه به ذهن می‌رسد این است که مردمان این سرزمین مردمی بوده‌اند بسیار شاد و سرزنده و دارای روحی فراخ و بزرگ که به هر بهانه‌ای مجلس بزم و شادی را ترتیب می‌دادند و به فراخور زمان و شادی‌های خود همیشه سعی در اجرای موسیقی خود، با روحی شاد و فراخ داشته‌اند و کم‌تر اجازه داده‌اند که آثار غم تحت تأثیر عوامل بیرونی بر موسیقی‌شان سایه بیافکند زیرا ذوق و سلیقه مردمانی این چنین با روحی شاد و فراخ موسیقی را طلب می‌کند که دارای فواصلی منطبق بر روحیه آنان یعنی دارای فواصلی فراخ باشد. حتی به طور معمول موسیقی‌هایی مانند سحری، شیونی، رارا که در مراسم عزا نیز به کار می‌رود در همین فواصل اجرا شده و فقط شکل بیان و وزن موسیقی تغییر می‌یابد.

کمانچه در موسیقی لرستان

در این میان کمانچه به عنوان یکی از اساسی ترین و محوری ترین ساز همیشه مورد نظر بوده و از احترام خاصی میان مردمان لر برخوردار بوده است. در میان مردمان این دیار کمانچه چنان با زندگی مردم عجین و گره خورده است که شاید بتوان آن را زبان گویای مردم در بیان تمام پدیده ها و رویدادهای زندگی شان اعم از غم و شادی جشن و سرور دلتنگی ها و سرخوشی ها دانست. به عبارت بهتر کمانچه به طور تمام و کمال به خدمت بیان موسیقایی لرستان درآمده است به طوری که مردمان این سرزمین کمانچه را متعلق به خود می دانند و بر این باور خود اعتقادی راسخ دارند. البته از چگونگی و تاریخ دقیق به خدمت درآمدن کمانچه در موسیقی لرستان، به اندازه دیگر سازها مثل سرنا سند معتبری در دست نیست. شاید روزگاری بس طولانی را پشت سر نهاده تا به این گونه در دستان نوازندگان چیره دست لر آرام و مطیع شده زیرا کمانچه در بین اهالی موسیقی، سازی است بس چموش و دشوار است که مردمان لر توانسته اند با توانایی منحصر به فرد و مثال زدنی آن را برای بیان زیباترین و لطیف ترین احساسات و مکنونات قلبی خود، به عالی ترین شکل ممکن مورد استفاده قرار دهند.

نواختن کمانچه دشواری ها و تکنیک های سخت خود را دارد که این سختی تکنیک ها در نوازندگی کمانچه به ویژه در موسیقی لرستان دو چندان می شود زیرا موسیقی لرستان سرشار از تحرک و سرعت و آرایش های لطیف و ظریف است و براساس نظریه استاد شکارچی به دلیل چهار عامل، خلاقیت در لحظه، آزاد بودن ریتم، تفاوت در احساس، و سلیقه نوازنده و موسیقی دان، تفاوت های فراوانی بین نوازندگان مختلف از حیث تکنیک های نوازندگی و بیان موسیقایی ساز وجود دارد. یعنی هیچ گاه یک مقام خاص مانند علی دوستی، به وسیله دو نوازنده یک جور اجرا نمی شود، حتی بین دو اجرا یک مقام توسط یک نوازنده واحد نیز، تفاوت های اجرایی در نتیجه تأثیر چهار عامل فوق وجود دارد. به هر روی در بین نوازندگان لر گویی کمانچه سنگ صوری است که تحمل سختی و مشقت مردمان دیار خود را ندارد و به گونه ای در دست نوازندگان لر آرمیده است که سختی های نوازندگی کمانچه برای نوازندگان لر معنا بسیار کم رنگ شده. زیرا هر آنچه را که اراده کنند و هر آنچه را که زبان آنان از بیان حسی آن عاجز و ناتوان است چه در حماسه و چه در عشق و ایثار، با بیانی صد چندان زیبا و عاطفی و تأثیرگذار و قدرتمند و با تکنیکی بسیار قوی با زبان کمانچه بیان می کنند، بدون آنکه شنونده احساس کند که نوازنده در یک لحظه خاص از عهده اجرای موسیقی برنیامده است. آری کمانچه سنگ صبور مردمان لر در بیان رویدادهای زندگی است از طرف دیگر خود ساز کمانچه دارای قابلیت ها و امکانات منحصر به فردی در بین دیگر سازهای مورد استفاده در موسیقی لرستان است. یکی از مهم ترین ویژگی هایی که در نوازندگی کمانچه در لرستان وجود دارد استفاده از تمام مناطق ساز و استفاده از حرکت های طولی و عرضی روی دسته ساز است به طوری که سخت و دشوار بودن اجرای قطعه نمی تواند مانعی برای نوازنده چیره دست لر باشد. آنچه مهم است اجرای ملودی به بهترین حالت و در مناسب ترین منطقه ساز به تأثیرگذارترین شکل ممکن است حال این ملودی با تمام سختی و دشواری های خود می خواهد در منطقه بم یا زیر ساز باشد یا در پوزیسیون های سوم و پنجم که نوازندگان لر هیچ گاه واهمه ای از اجرای پوزیسیون های بسیار دشوار و پیچیده هم بر روی کمانچه ندارد، که خود این جسارت در نوازندگی ناشی از همان روحیه سلحشوری و شجاعت مردمان لر است که در تمام امور زندگی آن ها ساری و جاری است. شاهد این ادعاها آثار موجود و به جامانده از بزرگانی همچون علی رضا حسین خانی، پیرولی کریمی، همت علی سالم و در نهایت فرج علیپور است.

شیوه های نوازندگی استاد فقید علی رضا حسین خانی و پیرولی کریمی

در نوازندگی استاد علی رضا حسین خانی و پیرولی کریمی تکنیک های نوازندگی را می توان یافت که منحصر به فرد است و در کم تر جای دیگر می توان به این صراحت و قدرت چنین تکنیک هایی را مشاهده کرد. به گونه ای که بسیاری از نوازندگان جوان کمانچه در عصر حاضر هم در لرستان و هم در خارج از لرستان برای تقویت تکنیک خود در نوازندگی از آثار

این بزرگان بهره کافی و وافی برده و می‌برند. نوازندگی این بزرگان به راستی که مملو از شور و شعور و خلاقیت و جسارت در نوازندگی است زیرا کمانچه را واقعاً شوریده حال می‌نوازند که شاید برای یک نوازنده آکادمیک وجود این همه تحرک و پویایی با به زبان تخصصی‌تر، استفاده از تکنیک‌های سخت اجرایی و پوزیسیون‌های دشوار، در نوازندگی افرادی که در محیطی غیر آکادمیک، این‌گونه خلاق و توانا پرورش یافته‌اند عجیب به نظر برسد.

استاد حسین‌خان و پیرولی کریمی به نحوی از تمام امکانات اجرایی در نوازندگی خود بهره برده‌اند که به‌راستی هیچ نکته‌ای در بیان تکنیکی این ساز ناگفته نمانده و به بهترین و عالی‌ترین صورت ممکن بیان شده است با بررسی آثار به‌جا مانده از این بزرگان و توجه به مسائل فنی در نوازندگی آن‌ها از قبیل آرشه‌کشی، اجرای تکیه‌ها، ضربی‌نوازی، استفاده از نواحی مختلف ساز، همراهی منحصر به فرد با آواز، استفاده از واخون، کوک‌های ممتاز و مختص به موسیقی لری، اجرای درست (ژوست) فواصل، پوزیسیون‌های دشوار و در نهایت کیفیت صدادهی ساز (سونوریتته) می‌توان پی برد که چه شاهکارهایی را در نوازندگی کمانچه اجرا نموده‌اند که نظیری را برای آن نمی‌توان یافت. یکی از مسائل بسیار دشوار در نوازندگی به خصوص در ساز کمانچه بداهه‌پردازی و بداهه‌نوازی یعنی خلق در لحظه است همان‌طوری که متخصصین این ساز وقوف دارند بداهه‌نوازی در کمانچه مستلزم تمرین و ممارست فراوان در نوازندگی و از طرف دیگر تسلط کامل بر آموخته‌ها و اندوخته‌های ذهنی و حسی در نوازندگی است شاید بداهه‌نوازی در موسیقی دستگامی با وجود یک قالب کلی مانند ردیف و در یک دستگاه خاص به مراتب آسان‌تر از بداهه‌نوازی در موسیقی همچون موسیقی لری و آن هم با سازی سرکش مانند کمانچه باشد زیرا در موسیقی لری هم با تنوع ریتم، ملودی، تزئینات و آرایش‌های فراوان و هم با تعدد مقام‌ها مواجه هستیم که ایجاد ارتباط ذهنی و حسی بین این دو مقوله و خلق اثری منطبق بر قابلیت‌های موسیقی لری آن هم با ساز کمانچه و در یک لحظه خاص، نوازندگان خلاق و چیره‌دست را طلب می‌کند. از طرفی در بداهه‌نوازی موسیقی لری با کمانچه، بیان حسی ملودی به عالی‌ترین صورت ممکن، از اهمیت بالایی برخوردار است به حدی که مسائل تکنیکی و فنی را هم تحت شعاع خود قرار می‌دهد. یعنی یک نوازنده کمانچه در موسیقی لری هر اندازه هم از تکنیک فوق‌العاده‌ای برخوردار باشد اگر بیان حسی لطیفی در نوازندگی نداشته باشد موفقیت چندانی کسب نمی‌کند. با توجه به آثار بزرگانی همچون پیرولی کریمی و علی‌رضا حسین‌خان می‌توان بداهه‌نوازی را در سطح بالایی در نوازندگی این دو بزرگوار مشاهده کرد.

از دیگر ویژگی‌های موجود در نوازندگی این بزرگان، بهره‌گیری از حالتی مانند مدولاسیون (مدگردی) البته به صورت خاص آن در نوازندگی کمانچه لری به‌وسیله این نوازندگان است که بیشتر به‌صورت تغییر یک درجه خاص در یک فاصله زمانی کوتاه و برگشت سریع آن به حالت اولیه است که رایج‌ترین شکل آن در موسیقی لری، اشاره‌ای کوتاه و گذرا به پرده‌های گوشه شکسته و بازگشت مجدد موسیقی به فواصل ماهر است. اجرای مدولاسیون در نوازندگی مستلزم ایجاد فضای مناسب و بهره‌گیری از قوانین خاصی است همچون استفاده از درجه‌ای که پس از تغییر مد به عنوان نت محسوس (درجه هفتم) مایه جدید معرفی شده و بر روی تونیک (درجه اول) مایه جدید حل می‌شود تا این تغییر مایه به گونه‌ای تدریجی ایجاد شده و در گوش شنونده به صورت ناگهانی و یک‌باره اتفاق نیفتد. با این وجود در بسیاری از آثار این اساتید اجرای مدولاسیون خاص موسیقی لری (تغییر سریع یک درجه خاص و بازگشت به حالت اول) در نوازندگی با کمانچه به شکلی که توضیح داده شد، وجود دارد. به گونه‌ای که بعد از گردش ملودی که بیشتر روی درجات مختلف ماهر مانند (درآمد، داد و خاوران و در نهایت شکسته) و شور و گاهی اصفهان اتفاق می‌افتد به صورتی منطقی به مایه اصلی بازگشته و ملودی را برای شنونده مانوس و دلنشین می‌سازند.

یکی دیگر از نکات قابل توجه در نوازندگی این بزرگان استفاده فراوان از پوزیسیون‌های مختلف به گونه‌ای متفاوت و مختص نوازندگی کمانچه در لرستان است. بدون اینکه کم‌ترین فالشی (خطا) در تغییر پوزیسیون رخ بدهد. تغییر پوزیسیون در

نوازندگی این بزرگان و به طور کلی در بین نوازندگان کمانچه در لرستان متفاوت با دیگر نوازندگان سیم اول یا سوم، که هر دو سیم نیز نت (Rf) کوک می شوند استفاده می کنند البته با بهره گیری از گلیساندو (مالش) این تغییر پوزیسیون را اجرا می کنند. معمول ترین نوع تغییر پوزیسیون بروی سیم اول، حرکت یک پرده ای انگشت سوم یعنی نت sol به طرف نت La و در واقع جایگزینی انگشت سوم به جای انگشت چهارم، و در صورت لزوم حرکت انگشت سوم به طرف نت اکتاو سیم اول یعنی نت Rf با دو خط بالای پنج خط حامل و در واقع همان اشاره به نت های تنال است که با بهره گیری از (گلیساندو) صورت می گیرد. و این تغییر پوزیسیون معمول در بین کمانچه نوازان لر با فرم رایج آن در بین نوازندگان موسیقی سنتی یعنی جایگزینی انگشت اول به جای انگشت سوم و پنجم که به ترتیب (پوزیسیون سوم و پنجم) نامیده می شود، متفاوت است زیرا هم شکل اجرای آن متفاوت است و هم با استفاده از گلیساندو صورت می گیرد که در بین نوازندگان کمانچه در موسیقی سنتی برای تغییر پوزیسیون به این صورت از گلیساندو استفاده نمی شود. به هر روی تغییر پوزیسیون جز لاینفک آثار نوازندگی این اساتید بزرگ و شاید یکی از فاکتورهای مهم در ایجاد سبک منحصر به فرد، در نوازندگی ایشان است. در اکثر جملات علی رضا حسین خانی با وجود سرعت بالا و تکنیک و بیان خاص در نوازندگی، به طور معمول اشاره ای حتی به صورت گذرا به پایین دسته ساز اجرا می شود که کم ترین فالشی در تغییر پوزیسیون حس نمی شود، و نکته قابل توجه در ساز این دو بزرگوار، استفاده از مدولاسیون در مناطق پایین دسته ساز و در هنگام تغییر پوزیسیون است. علی رغم اینکه در این منطقه از کمانچه فواصل تنها کم و انگشت های نوازنده به هم نزدیک است و در نتیجه امکان کافی برای مانور دادن نوازنده به سختی میسر می شود.

علاوه بر نکات یاد شده موارد برجسته بسیاری از نظر تکنیک نوازندگی در ساز ایشان وجود دارد همچون استفاده از pizz (نواختن با انگشت) که حتی با وجود سرعت بالای قطعه به خوبی اجرا شده و گاهی هم به همراهی تنبک و ریتم قطعه، اقدام به نواختن ملودی اصلی با pizz می کنند. استفاده از تکنیک colegno (ضربات چوب آرشه بر روی ساز) نیز در ساز ایشان شنیده می شود که بیشتر در نواختن مقام هایی با سرعت متوسط اجرا شده و گاهی نیز تمهیدی است در جهت تقویت ریتم یعنی ضربات آرشه بر روی ساز منطبق با آکسان های قوی اجرا می گردد.

استفاده مناسب نوانس های مختلف با بهره گیری مناسب و به جا از آرشه به این صورت که بیشترین آکسان و تأکید با استفاده از فشار مناسب آرشه، بر اول جملات واقع می شود. در آرشه کشی این بزرگان بیشتر از آرشه چپ و قسمت ۱/۴ بالایی نوک آرشه در جهت ایجاد آکسان های گفته شده و به طور کلی در بیان قوی جملات استفاده شده است که مستلزم تعویض سریع آرشه چپ و راست است و برای ایجاد نوانس مناسب در جملات موسیقی از فشار محکم، یکنواخت و یکسان بر قسمت های مختلف آرشه حذر می کنند. گاهی هم به جای کاربرد انگشتان در اجرای تحریر، از حرکت سریع آرشه در جهت چپ و راست استفاده می شود. یعنی بار اجرایی انگشتان نوازنده در اجرای تحریرها به آرشه منتقل می شود. همین جابه جایی سریع آرشه باعث ایجاد جملاتی کوتاه ولی قوی و تأثیرگذار شده که مانع طولانی و یکنواخت شدن جملات نوازنده و در نتیجه خسته شدن شنونده اثر می شود. به همین دلیل است که جواب آواز در ساز این بزرگان کوتاه، متنوع و مختصر و مفید است و از جواب های طولانی و یکنواخت و کسل کننده استفاده نمی کنند. استفاده فراوان از تریل نیز یکی دیگر از ویژگی های موجود در نوازندگی ایشان است.

کم تر جمله ای را می توان یافت که از تریل های خاص خود استفاده نکرده باشند. به ویژه برای آرایش و تزئین قسمت های کشیده و بدون تحریر و زینت یک جمله و وصل آن ها به یکدیگر از تریل استفاده شده است. در حقیقت اجرای تریل نقشی اساسی در ایجاد سبک خاص نوازندگی ایشان دارد. که در نتیجه استفاده درست از همه امکانات نوازندگی فوق، می توان

سونوریتة (صدادهی) عالی را از ساز این هنرمندان شنید. حال به شکل دقیق تری تکنیک های مورد استفاده علیرضا حسین خانی و پیرو لی کریمی را مورد بررسی قرار می دهیم:

الف: تکنیک های دست چپ:

الف - ۱) تریل: نشانه ای است که اگر روی نتی گذاشته شود، آن نت و یک درجه بالاتر پی در پی، با تناوبی کم و بیش تند به اجرا در می آیند تا ارزش زمانی نت اصلی به پایان برسد. (منصوری، ۱۳۸۱: ۲۳۲)
در نوازندگی کمانچه علیرضا حسین خانی و پیرو لی کریمی، تریل با فراوانی بسیار و با دقتی وافر اجرا می گردد. شفافیت و دقت اجرای این تکنیک در نوازندگی ایشان به گونه ای است که تعداد تریل ها قابل شمارش است. در ساز کمانچه تریل ها با فواصل متعددی از نت پایه قابلیت اجرا دارند. مرسوم ترین تریل ها، تریل هایی هستند که با فواصل دوم، سوم و چهارم اجرا می شوند.

تریل با فاصله ی دوم

تریل با فاصله ی سوم

تریل با فاصله ی چهارم

انواع تریل در نوازندگی علیرضا حسین خانی و پیرو لی کریمی:

۱- تریل با فاصله سوم: روی نت شاهد و نت شروع تاکید می کند.

۲- تریل با فاصله دوم روی سیم دوم: در مقام های دوپا و سه پا که مقام های مخصوص رقص اند، اجرا می شود.

۳- تریل با فاصله دوم با ۱ اشاره: به صورت پایین رونده روی یک سیم که بیشترین استفاده را در موسیقی لرستان دارد.

۴- تریل با فاصله دوم همراه با اشاره پایین رونده: که دو سیم مجاور که روی درجه پنجم مد اتفاق می افتد.

۵- تریل با فاصله سوم همراه با ۱ اشاره به نت پایین تر: که روی درجه دوم اجرا می شود.

۶- تریل با فاصله دوم همراه با واخوان که با فاصله دوم و اشاره به دست باز اجرا می شود.

۷- تریل با فاصله سوم همراه با واخوان: معمولاً در مد لری بیشتر روی درجه سوم و ششم اجرا می شود.

۸- تریل با فاصله چهارم در مقام های آوازی: مور و هوره روی سیم اول

۹- تریل با فاصله دوم و اشاره به نت چهارم بالا رونده: در مد لری روی درجه دوم و پنجم سیم اول.

۱۰ - تریل (اجرای کل): نوعی آوای هلهله مانند است که زنان در مراسم مختلف چون عروسی، عزا و... برای شادی و تهییج به کار می برند. این تکنیک به دو صورت آرشه‌ی جدا و یا آرشه‌ی متصل قابل اجرا است.

الف - ۲) گلیساندو: "گلیساندو یا مالش روی سیم از نت به نت دیگر، یا خزشی سریع و پیوسته به صورت بالارونده یا پایین رونده میان نت های گام" است. (گرگین زاده، ۱۳۸۴: ۴۶).

همانطور که گفته شد یکی دیگر از نکات قابل توجه در نوازندگی این بزرگان استفاده فراوان از پوزیسیون های مختلف به گونه‌ای متفاوت و مختص نوازندگی کمانچه در لرستان است. بدون اینکه کمترین فالشی (خطا) در تغییر پوزیسیون رخ بدهد. تغییر پوزیسیون در نوازندگی این بزرگان و به طور کلی در بین نوازندگان کمانچه در لرستان متفاوت با دیگر نوازندگان سیم اول یا سوم، که هر دو سیم نیز نت (R1) کوک می‌شوند استفاده می‌کنند البته با بهره‌گیری از گلیساندو (مالش) این تغییر پوزیسیون را اجرا می‌کنند. معمولترین نوع تغییر پوزیسیون بروی سیم اول، حرکت یک پرده‌ای انگشت سوم یعنی نت sol به طرف نت La و در واقع جایگزینی انگشت سوم به جای انگشت چهارم، و در صورت لزوم حرکت انگشت سوم به طرف نت اکتاو سیم اول یعنی نت R1 با دو خط بالای پنج خط حامل و در واقع همان اشاره به نت‌های تنال است که با بهره‌گیری از (گلیساندو) صورت می‌گیرد. و این تغییر پوزیسیون معمول در بین کمانچه‌نوازان لر با فرم رایج آن در بین نوازندگان موسیقی سنتی یعنی جایگزینی انگشت اول به جای انگشت سوم و پنجم که به ترتیب (پوزیسیون سوم و پنجم) نامیده می‌شود، متفاوت است زیرا هم شکل اجرای آن متفاوت است و هم با استفاده از گلیساندو صورت می‌گیرد. در بین نوازندگان کمانچه در موسیقی سنتی برای تغییر پوزیسیون به این صورت از گلیساندو استفاده نمی‌شود.

انواع گلیساندو در نوازندگی علیرضا حسین خانی و پیرو لی کریمی:

۱- گلیساندو میان دونت مجاور روی نتهای تنال در مد اصلی: این تکنیک با تغییر پوزیسیون اول به دوم و توسط انگشت سوم اجرا می‌شود. این گلیساندو از تکنیک های خاص و بارز کمانچه لرستان است. در برخی موارد قبل از تغییر پوزیسیون، به درجه قبل نیز اشاره می‌شود. مثلاً در تغییر پوزیسیون سل به لا در سیم اول، قبل از حرکت سل به سوی لا، به نت فا نیز اشاره می‌شود. بازگشت به پوزیسیون قبلی نیز با استفاده از گلیساندو انجام می‌پذیرد که به سه صورت زیر روی می‌دهد و البته در هر سه صورت، بازگشت توسط انگشت سوم انجام می‌گیرد.

- بازگشت به پوزیسیون اول بدون صدای گلیساندو
- بازگشت به پوزیسیون اول با صدای گلیساندو به آرامی و با مالشی نرم
- بازگشت به پوزیسیون اول با صدای گلیساندو و با سرعت و شدت بالا

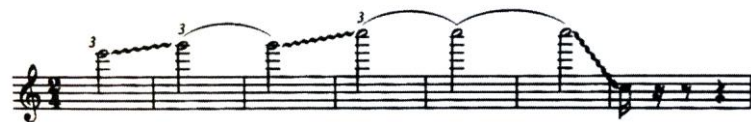

۲- استفاده از گلیساندو در پایین دسته کمانچه و روی درجه اکتاو: نت Re پایین دسته در کمانچه، درجه تونیک است و جذابیت این درجه، نوازندگان را برای اجرای ملودی در پایین دسته به سوی خود می کشاند. نفوذ و گیرایی صوتی این درجه باعث زیبایی بیشتر جملات ملودیک می شود. حرکت از پوزیسیون اول کمانچه به سوی این درجه با استفاده از گلیساندو صورت می گیرد. به طوری که بدون استفاده از پاساژهای مرسوم در ویلن، از نت سل روی سیم اول (انگشت سوم) با یک حرکت، مالش به سوی درجه اکتاو در پایین دسته انجام می گیرد.

۳- استفاده از گلیساندو در پایین دسته کمانچه و روی درجه پنجم: نت La از درجات تنال در مد ماهر و موسیقی لری محسوب می شود. لذا بعد از درجه اکتاو، بیشترین جذابیت را برای ایست و توقف نوازندگان ایجاد می کند. در واقع این نوازندگان فقید، پس از گردش ملودی در پوزیسیون و دانگ اول ماهر که در حیطه درجه تونیک صورت می پذیرد، با مالش انگشت سوم روی سیم اول (نت Sol) به سوی درجه پنجم (نت La) که نت اول دانگ دوم ماهر است حرکت می کنند و پس از گردش های لازم ملودی روی درجه پنجم، با استفاده از گلیساندو به سمت درجه اکتاو در پایین دسته حرکت می کنند.

۴- استفاده از گلیساندو در پایین دسته برای حرکت از اکتاو به درجه سوم یعنی نت Fa: بعد از گردش ملودی روی درجه اول در دانگ اول و گلیساندو به سوی پنجم و اکتاو در دانگ دوم در پایین دسته کمانچه، استفاده از گلیساندو برای دستیابی به درجه سوم یعنی نت Fa پایین دسته در اکتاو دوم مرسوم بوده و هست.

۵- استفاده از گلیساندو در پایین دسته برای حرکت از اکتاو به درجه پنجم یعنی نت La در اکتاو دوم: همان طور که گفته شد درجه پنجم از درجات تنال در موسیقی لری است لذا گردش ملودی روی این درجه برای نوازندگان لری به سبب گیرایی و جذابیت آن مورد توجه است. به همین دلیل پس از گردش ملودی روی درجه اکتاو، استفاده از گلیساندو برای حصول به درجه پنجم در پایین دسته و در اکتاو دوم، مرسوم است. البته اجرای این تکنیک دشوار حساسیت گوش و جسارت نوازندگان لری را نشان می دهد.

۶- استفاده از گلیساندو برای حرکت از نت Fa به Sol در پوزیسیون اول: برای سهولت حصول به درجات دانگ دوم ماهر در اجرای این نوازندگان مشاهده می شود.

الف (۳- و بربراسیون: لرزش صوت، ارتعاش که در سازهای مختلف متناسب با تکنیک نوازندگی سازها، متفاوت است. در آلات زهی با فشار انگشت بر سیم (و جلو و عقب بردن انگشتها) انجام می گیرد. (ستایشگر، ۱۳۷۵: ۵۶۱).

در نوازندگی کمانچه این اساتید و ویراسیون به صورتی که در موسیقی سنتی اجرای می شود نیست. در موسیقی سنتی ویراسیون کمانچه طرفاً با استفاده از لرزش نوک انگشت و با دامنه کمتر حرکتی روی سیم صورت می گیرد. در صورتی که در کمانچه لرستان ویراسیون با دامنه حرکتی بیشتر و با استفاده از مچ دست اجرا می شود.

الف-۴) آچاکاتورا در نوازندگی کمانچه لرستان: نت های زینت در کمانچه لرستان بیشتر با استفاده از تکنیک آچاکاتورا یعنی صرفاً به صورت اشاره به نت قبل و عبور سریع از آن، کاربرد دارد. در صورتی که نت های زینتی همچون آپوجیاتورا، گروپتو، گزش و... در موسیقی سنتی هم استفاده می شود. آچاکاتورا فاقد ارزش زمانی است. (منصوری، ۱۳۸۱:۲۲۸)

الف-۶) تحریر (چهچه) در نوازندگی کمانچه لرستان: اجرای تحریر یا تکیه و یا چهچه در نوازندگی کمانچه لرستان مختصات خاص خود را داراست. بر خلاف تکیه در موسیقی سنتی، بار اجرای تحریر یا تکیه در کمانچه لرستان بیشتر توسط آرشه اجرا شده و انگشت ها نقش کمتری در ایجاد و اجرای تکنیک تکیه دارند. در کمانچه لرستان تکیه با حرکت سریع رفت و برگشتی چپ و راست و با استفاده از نوانس های خود آموخته و زیبا توسط این نوازندگان فقید اجرا می شود.

الف-۷) پوزیسیون در نوازندگی کمانچه لرستان: تغییر پوزیسیون در نوازندگی کمانچه لرستان با استفاده از گلیساندو صورت می گیرد. بار اجرایی تغییر پوزیسیون بر عهده انگشت سوم است. حال آنکه در موسیقی سنتی و غربی تغییر پوزیسیون توسط جایگزینی انگشت اول به جای درجات سوم، پنجم و... صورت می گیرد که به ترتیب پوزیسیون سوم و پنجم خوانده می شوند. به علاوه تغییر پوزیسیون در کمانچه لرستان بیشتر روی نت های تنال و اصلی مد ماهر صورت می پذیرد و تغییر پوزیسیون روی درجات غیر تنال از فراوانی کمتری برخوردار است.

ب) تکنیک های دست راست یا آرشه کشی:

۱- آرشه های مضرابی: آرشه های کوتاه، پر انرژی و قوی هستند که صرفاً نصف کشش نت مورد نظر شنیده می شود و بقیه آن توسط طنین حاصل از تماس قوی آرشه به سیم به شنونده منتقل می گردد. نمونه این نوع آرشه کشی در علی دوستی و رقص های دوپا و سه پا مشهود است.

۲- آرشه های واخوان: تک آرشه ای که در سر ضرب بر سیم سوم استفاده می شود و به همین دلیل قوی و موکد هم هست. این نوع آرشه بیشتر در سنگین سماع و برای حفظ وزن سنگین آن مورد استفاده قرار می گیرد.

۳- آرشه های استاکاتو: در این آرشه طنین نت اصلی توسط انگشت گذاری نت بعدی گرفته شده و آرشه با ادامه حرکت به صورت استاکاتو موجب شنیده شدن صدای نتی است که بعد از نت اصلی و بصورت بسیار کوتاه اجرا می شود.

۴- آرشه های ترومولو: در سازهای زهی با حرکت سریع آرشه به چپ و راست بر روی یک نت خاص ایجاد شده و صوتی هیجان زا ایجاد می کند. (ستایشگر، ۱۳۷۵:۲۴۸). در کمانچه نوازی لرستان ترومولو به صورت های دامنه حرکتی بزرگ، دامنه حرکتی کوچک و ترکیبی از حرکت آرشه با انگشتان دست راست صورت می گیرد.

نتیجه گیری

در نهایت ذکر این نکته لازم است با تشریح قابلیت های نوازندگی به صورت علمی شاید نتوان به طور کامل بیانگر توانایی های این هنرمندان بود اما روشی است برای انتقال بهتر مطالب به هنرمندانی که آشنایی کمتری با دقایق و ظرایف نوازندگان کمانچه، در موسیقی لری دارند و موسیقی را به طور آکادمیک دنبال می کنند. برای آشنایی هر چه بیشتر با این بزرگان فقط باید سازشان را به گوش جان شنید و بارها شنید تا به ژرفای توانایی شان پی برد.

از طرفی هیچ گاه نمی توان توانایی های نوازندگان کمانچه دیگر مناطق ایران و جهان را در بیان موسیقی منطقه خود، انکار کرد. زیرا هر موسیقی قابلیت ها و ظرایف خاص خود را دارد و بهتر است بیان دقیق این ظرافت ها را از لسان نوازندگان و پژوهشگران آن مناطق شنید و مطالب نگارنده درباره نوازندگی کمانچه در لرستان را نباید آمیخته با تعصب انگاشت و آنچه ذکر شد، سعی در بیان این مطلب بود که امروزه کمانچه به عنوان یکی از سازهای محوری می تواند به طور کامل بیانگر احساسات و عواطف پاک انسانی مردمان لرستان در قالب ترانه های به ظاهر ساده ولی پر مفهوم در معنا باشد، همان طور که در دیگر مناطق ایران و جهان نیز نوازندگان هنرمند و چیره دست قابلیت ها و توانایی هایی عالی در بیان موسیقی خود با ساز کمانچه دارند.

فهرست منابع

- ۱- آریا، محمدحسین، ۱۳۷۶، لرستان در سفرنامه سیاحان، تهران، نشر فکر روز.
- ۲- امان الهی بهاروند، سکندر، ۱۳۵۶، موسیقی در فرهنگ لرستان، به ویراستاری بهروز وجدانی، انتشارات سازمان میراث فرهنگی کشور (۸ آبان ۱۳۸۴) و دانشگاه شیراز (۱۳۵۶).
- ۳- امان الهی بهاروند، سکندر، ۱۳۷۰، جغرافیای لرستان: پیشکوه و پشتکوه، چاپ خرم آباد.
- ۴- ایزدپناه، حمید، ۱۳۸۰، فرهنگ لری و لکی، ویرایش ۳، تهران، انتشارات اساطیر.
- ۵- بهمنی، جواد، ۱۳۵۷، نویسندگان هنگامه تاریخ، تأثیر نوای موسیقی های لری در جنگ ها، تهران، نشر عماد.
- ۶- بواس، فرانتس، ۱۳۹۰، مردم شناسی هنر، ترجمه جلال الدین رفیع فر، تهران، نشر گل آذین.
- ۷- بینش، محمدتقی، ۱۳۷۶، شناخت موسیقی ایران، تهران، نشر دانشگاه هنر.
- ۸- بیات، یاسر، بررسی تکنیک های نوازندگی کمانچه لرستان، فرهنگ نامه موسیقی لرستان، انتشارات شاپورخواست، ۱۳۹۲
- ۹- حسنی، سعدی، ۱۳۶۰، تفسیر موسیقی ایران، تهران، نشر صفی علی شاه.
- ۱۰- خالقی، روح الله، ۱۳۶۲، سرگذشت موسیقی ایران، تهران، نشر صفی علی شاه.
- ۱۱- ذکاء، یحیی، ۱۳۴۲، رقص در ایران پیش از تاریخ موسیقی، دوره ۳، (مرداد و شهریور)، ۵۰ - ۴۲.
- ۱۲- زندباف، حسن، ۱۳۷۶، ریتم در موسیقی، تهران، نشر روزنه.
- ۱۳- سیف زاده، سیدمحمد، ۱۳۷۷، پیشینه تاریخی موسیقی لرستان، خرم آباد، انتشارات افلاک.
- ۱۴- قاسمی، سید فرید، ۱۳۷۵، تاریخ خرم آباد، خرم آباد، انتشارات افلاک.
- ۱۵- کریستین سن، آرتور، ۱۳۸۶ ایران در زمان ساسانیان، ترجمه: رشید یاسمی، تهران، نشر نگاه (۱۸ فروردین ۸۷)، انتشارات معاصر.
- ۱۶- کیانی، مجید، بی تا، موسیقی مقامی تا ردیف (گفتاری پیرامون ارتباط بین موسیقی نواحی مختلف ایران با موسیقی دستگاهی امروز)، کیهان، صفحه ادب و هنر، شماره ۱۴۷۲۷. کیمی ین، راجر (۱۳۸۰)، درک و دریافت موسیقی، ترجمه حسین یاسینی، تهران، نشر چشمه.

- ۱۷- کاظمی، بهمن، ۱۳۸۹، موسیقی ایلام، تهران، نشر فرهنگستان هنر.
- ۱۸- گالپین، فرانسیس، ۱۳۷۶، موسیقی بین‌النهرین، ترجمه محسن الهامیان، تهران، نشر دانشگاه هنر.
- ۱۹- منصوری، پرویز، ۱۳۷۹، سازشناسی، تهران، نشر زوار.
- ۲۰- یاوریان، اکبر، ۱۳۸۵، ریشه‌شناسی چند واژه موسیقی، اصفهان، نشر هنر سرای خورشید.